

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés	5
1. Hálaadás	9
2. Dicsőítés	25
3. Imádás	43

IMÁK ÉS MEGVALLÁSOK

Bevezetés	59
Ruth Prince előszava	63
Az Úrnak félelme	65
Megigazulás és szentség	71
Erő, egészség	85
Vezetés, oltalom, megtartás	93
Isteni beavatkozás az emberek dolgaiba	107
Próbák és megpróbáltatások	117
Szellemi harc	125
Tökéletes megváltás	131
Mentális és érzelmi stabilitás	139
Istennek szolgálni	145
A kereszten végbement csere	155
Így szóljanak az ÚR megváltottai	157
Csakis Jézus vére	159
Hivatkozott igék	161
A szerzőről	165

BEVEZETÉS

Sokan úgy gondolnak az imádkozásra, mint ami arra való, hogy kérjünk bizonyos dolgokat Istentől – mintha beállítanánk Hozzá a bevásárlólistánkkal. Ez azonban igen korlátozott és hiányos felfogás az imáról. Az ima nem csupán egyetlen hangszer, inkább egy – sok különböző hangszerrel megszólaltató – egész zenekar. Ebben a könyvben három ilyen „hangszerrel” foglalkozunk: a hálaadással, a dicsőítéssel és az imádással.

Mindhárom lényegi eleme az imának. Ha szokásoddá vált, hogy nem a hálaadás és dicsőítés szellemében jössz Istenhez a listáddal, attól tartok, a bevásárlóutad sokszor úgy végződik majd, hogy nem kapod meg, amire szükséged van. Meg kell értened: Isten megszabott bizonyos feltételeket, amelyek alapján közeledhetünk Hozzá. Ezek közül pedig mindenekelőtt és elsősorban az a legfonto-

sabb, hogy hálaadás és dicsőítés nélkül nem lehet bejutni az Ő jelenlétébe.

Néhány éve beszélgettem egy általam igen nagyra becsült férfival, akinek a nevét jól ismerik ebben az országban. Körülbelül velem egyidős, de régebb óta keresztény, mint én. Hallotta, amint azt állítom, hogy hálaadás és dicsőítés nélkül nem mehetünk Istenhez, és most meglepetten mondta nekem: „Már jó ideje keresztény vagyok, de ezt még soha nem hallottam.” Ez az alapelv azután forradalmasította az imaéletét. Ez életbe vágóan fontos elv tehát, ha gyümölcsöző és sikeres imaélet a cél.

Mindjárt az elején hadd ajánljak egy egyszerű módszert a három tevékenység, a hálaadás, a dicsőítés és az imádás megkülönböztetésére. Mindhárom egy-egy módja annak, ahogyan Istenhez közeledünk, illetve kapcsolódunk. Ugyanakkor mindegyik Isten természetének más-más aspektusához kapcsol bennünket. A hálaadás által Isten jóságát ismerjük el. Amikor dicsőítjük az Urat, akkor az Ő nagyságát ismerjük el. Amikor pedig imádjuk az Urat, akkor a szentségét ismerjük el.

Ezért a hálaadás Isten jóságához, a dicsőítés Isten nagyságához, az imádás pedig – amely az emberi szellem legmagasabb rendű tevékenysége – Isten szentségéhez kapcsol bennünket.

1. HÁLAADÁS

A három tevékenység közül az első, a hálaadás tanulmányozásához jó kiindulópont a Zsidó levél 12:28:

*Annakokáért mozdíthatatlan országot
nyervén, legyünk háládatosak, mely-
nél fogva szolgáljunk az Istennek tetsző
módon kegyességgel és félelemmel.*

Az angol bibliafordítások némelyike igen jelentőségteljes különbséggel adja vissza a vers egy részletét. Ahol például a New King James úgy szól: „maradjunk meg a kegyelemben”, ott a New International verzióban – mint a magyar Károli fordításban is – ez áll: „legyünk hálásak”. Azonban mindkettő helyes fordítás, minthogy a görög nyelv a *charis* – ’kegyelem’, ’kegyelmet birtokolni’ – kifejezést használja a köszönetnyilvánításra. (Érdekes módon az újjörög szó, ami ’köszönömöt’ jelent, az *eucharisto*, ami közvetlenül a *charis*, kegyelem szóból származik.) A kegyelem és a hálás viszonyulás között tehát közvetlen kapcsolat

áll fenn. A hálátlan ember nincs benne a kegyelemben; a hálátlan szív nem élvezheti Isten kegyelmét.

Három másik modern nyelv is megerősíti ezt. Franciául a *grâce à Dieu* kifejezés ezt jelenti: 'hála Istennek'. Olaszul a 'köszönöm' így hangzik: *grazie*, a szó ismét csak a kegyelemmel áll közvetlen összefüggésben. Spanyolul pedig a *gracias* ugyanez a szó. Látjuk tehát: mindhárom latin eredetű nyelv megőrizte a közvetlen kapcsolatot a kegyelem és a hála között.

Rendkívül fontos állítás következik: ha hálátlan vagy, kiestél Isten kegyelméből. Újra hangsúlyozom: a hálátlan szív nem élvezheti Isten kegyelmét. A háládatosság nem választható el Isten kegyelmétől. És akár ez mondjuk: „legyünk hálásak”, akár ezt: „maradjunk meg a kegyelemben”, lényegében ugyanazt mondjuk.

Nézzünk meg most Pál apostol négy különböző leveléből négy állítást a hálaadásról – valójában bibliai követelményekről van szó. Kezdjük a Kolossé 3:15-tel:

És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívattatok egy testben; és háládatosak legyetek.

Ez nem javaslat vagy jó tanács, hanem parancs. Légy hálás! A 16,17. versekben Pál így folytatja:

A Krisztusnak beszéde lakozzék tibenetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítván és intvén egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak.